

DORDI PLAY

Els sectors tecnològic o farmacèutic instal·lats a Sant Cugat fan front a la crisi. Al fons a la dreta, Hewlett-Packard.

Arriba el migdia, les oficines es posen en pausa i les terrasses de bars i cafeteries s'omplen. Sobretot de joves, molts joves, que prenen el sol i beuen una cerveseta. També algun avi amb el diari i les olives. Però, un cop acabada l'hora de dinar, es tornen a buidar, com també ho fan els carrers. Només a les 5 de la tarda, i durant no gaire estona, surt a les places una legió de nens i nenes uniformats i esverats. Nou de cada deu santcugatencs té alguna cosa a fer: la taxa d'atur de Sant Cugat del Vallès amb prou feines sobrepassa el 9% (molt per sota de la mitjana del 24,5% de Catalunya).

L'atur no sols no supera el 10%, sinó que, des de fa mig any, exceptuant una petita i insòlita pujada el mes de març, no ha parat de baixar el nombre de demandants d'ocupació. Sense anar més lluny, a l'abril van trobar feina 26 persones aturades. Tot i el tancament d'algunes empreses importants, i l'afectació que ha tingut la crisi en el comerç de proximitat santcugatenc, que és qui més se n'ha ressentit, el municipi continua

Santcugat Valley

Sant Cugat del Vallès s'ha convertit en un petit sistema econòmic enmig de Catalunya, amb un atur que no supera el 10%. L'alt nivell de formació, el perfil socio-demogràfic dels seus residents i la creació d'un clima procliu a l'activitat empresarial en són l'explicació.

captant inversions i noves empreses. De fet, des del gener del 2008, any en què es pot dir que va esclatar la bombolla immobiliària, i amb ella va començar la crisi econòmica, l'Ajuntament de Sant Cugat calcula que s'han creat al voltant de 2.000 llocs de treball nous.

Una de les explicacions d'aquesta posició privilegiada en una conjuntura

de recessió com la que viu Catalunya és de ben segur el poc pes de la construcció i la manufactura en l'economia santcugatenc, dos dels sectors que s'ha emportat per davant la crisi. O plantejat a l'inrevés: el pes important que hi han tingut i tenen altres sectors més forts. Els sectors que més han aguantat i resistit els estralls de la crisi, com ara el

Les empreses ubicades a Sant Cugat expliquen els índexs d'atur, molt més baixos que a la resta del Principat. L'àmplia oferta educativa –amb Esade i la Universitat Autònoma a tocar– i els convenis público-privats com el d'Esadecreapolis amb ajuntament i empresaris també són importants.

tecnològic, el financer o el farmacèutic. Un teixit empresarial que ha cohabitat amb una indústria gens menyspreable basada en el coneixement, i d'on neixen moltes petites i mitjanes empreses amb valor afegit, que operen en sectors com el de les comunicacions o l'enginyeria.

A més de l'entramat empresarial que formen les pimes, i que no es pot menysprear, Sant Cugat també ha sabut atraure grans empreses i inversions milionàries, de les que cotitzen a l'IBEX 35, com ara el complex d'oficines que hi té el Banc Sabadell, que fins i tot va ser ampliat l'any passat, o la farmacèutica Grifols, que hi té laboratoris. També d'importants multinacionals, com la nord-americana Hewlett-Packard, una de les més grans empreses de tecnologies de la informació al món, que amb la instal·lació d'un dels seus centres a la localitat ha generat prop de 4.000 llocs de treball directes i indirectes.

Un segon motiu és que Sant Cugat del Vallès és una ciutat molt formada. La gran majoria dels seus habitants posseeix o bé estudis de segon grau o bé estudis universitaris. El municipi disposa d'una àmplia oferta educativa, tant pública com privada i concertada. I

un 20% dels universitaris catalans estudien entre Sant Cugat i Cerdanyola. La Universitat Internacional de Catalunya (UIC) i l'escola de negocis ESADE –la joia de la corona–, per exemple, hi tenen instal·lats campus a la localitat. Paral·lelament, la proximitat de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i del Sincotrò ALBA ha estat un factor determinant. Tot plegat fa que l'entorn sigui molt procliu a un alt nivell de formació dels seus veïns.

També hi ha jugat un paper molt important el perfil socio-demogràfic de la ciutat. Gràcies a la instal·lació de moltes empreses en el seu territori, també ha arribat un perfil de resident molt concret, el que generalment té més recursos econòmics. No sorprèn, doncs, que la renda familiar disponible per habitant –recursos que tenen les famílies per al consum i l'estalvi, després de liquidar els deutes amb Hisenda– sigui un 30% més elevada que les de la comarca i del país. Un perfil que, segons les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), es concretaria en la família de parella amb un o més fills que viu en un habitatge de 60 metres quadrats o més en règim de propietat.

Tot això amb un ajuntament, governat des de fa 26 anys per diversos alcaldes de Convergència i Unió, que vol fer amics entre els empresaris, cosa que es coneix en el món anglosaxó com a *business friendly*. “Treballem de valent perquè les empreses vinguin, perquè se sentin còmodes, perquè facin relacions entre elles i perquè trobin els serveis que necessiten”, explica Carles Brugarolas, tinent d'alcalde d'Economia, Empresa i Ocupació de Sant Cugat del Vallès. I afegeix en aquesta línia: “Treballem molt també per a ser un *hub* emprendedor de primera divisió i que el ritme de creació d'empreses es mantingui ben alt”.

És per això que, des del consistori, han impulsat determinades polítiques per a afavorir l'emprenedoria. L'any 2009, per exemple, va impulsar l'Oficina d'Atenció a l'Empresa (OAE), una finestra única a disposició de l'empresariat santcugatenc. L'OAE, que des del 2012 col·labora amb l'Institut Català de Finances (ICF), té per objectiu “simplificar els tràmits burocràtics de les empreses i els seus deures administratius, oferir informació, agilitar la tramitació d'expedients i apropar els serveis municipals a les empreses”. I també el 2009

es va signar un conveni a cinc bandes, amb Esadecreapolis, Sant Cugat Trade Center, la Cambra de Comerç de Terrassa i l'Associació d'Empresaris de Sant Cugat, que en quatre anys ha ajudat a crear 329 empreses, el 80% de les quals ha sobreviscut.

De la mateixa manera, i per a intentar ajudar en el creixement de les empreses, ofereixen tot un seguit d'eines per a facilitar-los les coses. "Els elements diferencials que un territori i una administració pública poden posar a disposició dels empresaris perquè les coses vagin millor", en diu Brugarolas. Això es tradueix, entre més coses, en el fet que facilita l'accés a la formació, la informació i el finançament, les millores de la mobilitat i de la gestió dels polígons i els parcs empresarials o els serveis de telecomunicacions. Tot allò que, al cap i a la fi, pot fer que la vida de les empreses pugui ser més eficient.

El tinent d'alcalde té clar que qui ha de tirar del carro és el sector privat: "El nostre objectiu és el màxim nombre de llocs de treball existents a Sant Cugat. Qui els crea? Les empreses". És per això que creuen en la col·laboració públicoprivada, que es materialitza en la

signatura d'acords –en comptes d'incubadores, com fan d'altres ajuntaments–, que són més eficients i econòmics. L'administració no ha de suposar cap trava per a la iniciativa empresarial, sinó que s'ha d'encarregar de posar totes les facilitats perquè "les coses vagin millor i el món econòmic rutlli".

I un altre dels factors importants és la col·laboració entre les mateixes administracions públiques. D'aquí neix, per exemple, el Catalonia Innovation Triangle (CIT), un consorci entre els ajuntaments de Cerdanyola, Rubí i Sant Cugat que serveix per a mancomunar serveis i actuar conjuntament, i que vol "esdevenir un dels principals corredors europeus d'excel·lència empresarial, tecnològica del coneixement i de la qualitat de vida". Diuen que una economia basada en el coneixement, el canvi tecnològic i la innovació serà "el motor per a l'expansió de l'activitat econòmica". Amb la mateixa voluntat va constituir-se fa pocs dies l'Àmbit B-30, que aplega 23 municipis del Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat i que parteix de la mateixa vocació europea.

Si abans podia ser considerada com la típica ciutat dormitori americana,

essencialment residencial, amb el seus camps de golf i les seves hípiques, de gent benestant que anava a treballar a Barcelona i dormia a Sant Cugat, des de fa 15 anys han canviat els paràmetres i han trencat amb el tòpic. Continua sent una ciutat tranquil·la, però, amb l'arribada de totes aquestes grans empreses al municipi, la creació de noves i el foment de l'emprenedoria, la localitat del Vallès Occidental, a hores d'ara, disposa d'uns 50.000 llocs de treball per a una població total de 85.000 habitants. Una de les millors ràtios de Catalunya entre població i llocs de treball.

Les dades macroeconòmiques, vistes des de qualsevol altre punt de Catalunya, són motiu d'enveja. És un petit sistema econòmic enmig de Catalunya, assegura Brugarolas: "Sant Cugat no és una illa, però tots els indicadors econòmics expressen que les coses van millor, o menys malament, que a l'entorn. La situació social, sent molt pitjor del que era abans, i un problema gravíssim per a molta gent, no és tan greu com a la resta de municipis de la comarca i del país".

Nicolás Tomás